

Beet: Jeg skal i faa Træl motivere, hvorfor jeg stemmer imod Lovudkastets Vedtagelse.

Man har foretaget faa gennemgribende Forandringer i de stedsfindende Regler betræffende „Stillingen“, at Hæren sandsynligt vil komme til at savne et af de Hovedmidler, den anvender for at vedligeholde en fast Underofficersklasse og erhverve dygtige, længetjente Underbefalingsmænd, hvis Tilstedeværelse er af høi Vigtighed for Hærens Kampdygtighed.

Man har ved at etablere ganske andre Regler for Stedfortrædningsvæsenet end de nu gjældende tillige bevirket en Uoverensstemmelse med Værnepligtslovene for Hertugdømmerne, hvilket vil være til Præjudice for Armeen, idet en Uoverensstemmelse, specielt i dette Punkt, er af væsentlig Betydning for Hæren.

Hvad der er af indgribende Vigtighed for en Hær som vor, hvis Organisation hviler paa et modificeret Milicesystem's Grundvold, er at kunne benytte de i Befolkningen værende individuelle Kræfter og Færdigheder, og dette opnaaes ved, at Værnepligtige af alle Samfundsklasser bringes til saavidt muligt hver især personlig at fyldestgjøre deres Værnepligt; men ved den lette Afgang, som man har aabnet til ved Bytning at friggjøre sig for Værnepligtens Aftjening i Linien, modvirkes dette Formaal, og ved at ubelufte Hensynet til det moralske Element for Bytningsmandens Antagelse vil man bevirke en betydelig Tilgang af Bagabønder til Hæren, som vil nødsage Armeen til at danne særvegne Straffecompagnier, hvilke man lykkeligviis nu albeles ikke kender til.

Man har endelig stift imod Hærplantens Bestemmelser ophævet den Ret, der tilkommer Hærens Bestyrelse, at have 16 Aargange til Disposition, idet man har indskrænket denne Ret til kun at være gjældende for Mandskabet af de 4 første Aargange.

I Betragtning af, hvad jeg saaledes har anført, stemmer jeg imod Lovudkastets Vedtagelse, idet jeg fremdeles nedlægger Protest imod de Overgreb, som efter min Overbeviisning, i Genhold til mine tidligere Ytringer, ere gjorte paa Armeeargansationsplanens Gebeet.

Sjæherning: Den første Grund, som det ærede Medlem fremsførte som en af dem, der bragte ham til at stemme imod Loven, vil jeg meget bede holdt fast. Det er første Gang, troer jeg, vi have hørt denne Udtalelse klart, og den er betegnende. Det ærede Medlem sagde — jeg troer, jeg husker det meget nøie: naar denne Værnepligtslov, saaledes som Stillingen nu er ordnet ved den, gaar igjennem, vil det ikke være for Krigsbestyrelsen saaa let at skaffe Underofficersklassen vedligeholdt ved Stilling. Det var det, det ærede Medlem holdt fast ved. Det vil altsaa sige, at en af de Grunde, hvorfor han er imod Loven, er den, at der ikke, for at skaffe Underofficerer til Armeen, gjennem denne Lov kan fortsættes en indirecte Beskatning af Befolkningen, som skal ligge paa de enkelte Personer istedetfor paa hele Landet. Det Andet, som det ærede Medlem har bemærket, angaaer om trent det Samme, gaaer ud fra lignende Betragtninger. Han siger, naar man ikke tvinger Enhver til at opfylde sin Værnepligt, men letter Bytningen, vil man ikke skaffe Armeen Sikkerhed for at faae de Kræfter, som den vil have — ikke som den behøver, men som den vil have. For det Første maa man lægge vel Mærke til, at ved Bytningen opfylder Enhver sin Værnepligt; Betragtningen er altsaa i sig selv ikke rigtig; men om den ogsaa var rigtig, har altsaa det ærede Medlem gaaet løs paa at betragte Lodtrækningen, ikke som en Ordning, der indførtes mellem Mandskabet indbyrdes, men som et Spil, der gav Krigsministeriet en Vinding, en Gevinst, en bestemt Mand, som det havde vundet og som det havde Herredømmet over. Ved disse tvende Udtalelser alene maa det være de Herrer klart, hvor rigtigt det har været, at vi have fastholdt Loven, som vi her have den, idet nemlig en af de Hovedgrunde, der har bevæget det ærede Medlem — der, det troer jeg han vil indrømme, i faa væsentlig Grad har begrundet sine Betragtninger paa Hensyn til Krigsvæsenet — til at modsætte sig den og modsatte sig den i dette Dieblid, er, at den ikke giver Krigsvæsenet Midler til paa indirecte, middelbar Maade at beskatte og tvinge Befolkningen, men lader Befolkningen udøve sin Værnepligt paa lige og fuldstændig eensartet